

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 87-1922)

Originalt emne

Bade

Bade/Strandbadeanstalter

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 22. juni 1922](#)
- 2) [Byrådsmødet den 29. juni 1922](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 22. juni 1922 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 87-1922)

Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar angaaende Opførelse af en Svømme- og Badeanstalt ved Havnen.

P. Petersen redegjorte for Sagen. Svømmeklubberne i Aarhus havde arbejdet paa at faa et Svømmestadion i Lighed med flere andre Byer, og de havde fundet en ideel Plads nede bag Kulkompagniet ved Havnen. Det var beregnet til at koste 22000 Kr., og deraf havde Klubberne tilbudt at skaffe 10000 Kr. kontant, hvis Kommunen saa vilde yde Resten. Udvalget var efter mange Betæneligheder gaaet med til at anbefale Byraadet at bevilge de 12000 Kr. Det var naturligvis betænkeligt i en saa trang Tid at foreslaa en saadan Bevilling, men Kommunen havde jo støttet andre Sportsgrene, og det var vel saa ikke helt konsekvent at afvise dette Projekt, saa meget mere som Klubberne mest bestod af mindrebemidlede Medlemmer, der vilde komme til at afdrage Beløbet paa 10000 Kr. Hvorledes den daglige Drift skulde ordnes, var der endnu ikke taget Bestemmelse om.

Anstalten skulde anvendes til Svømmeopvisninger, men dog ikke staa ledig i den øvrige Tid, og man fandt nok en Ordning paa dette Grundlag. Sagen hastede, fordi de jyske Klubbers Mesterskabssvømning paatænkte afholdt i Aarhus, og skulde Anstalten være færdig til den Tid, maatte der sættes Fart paa. Taleren vilde paa Udvalgets Vegne anbefale at stille sig velvillig til Sagen; der var jo ikke noget Beløb paa Budgettet til en saadan Bygning, hvorfor Summen vel foreløbig maatte tages af Kassebeholdningen.

H. P. Christensen beklagede, at Sagen ikke var kommet frem noget tidligere. Taleren havde faaet det Indtryk, at Kommunen nærmest skulde garantere for et Beløb paa 12000 Kr., og Taleren kunde gaa med hertil, hvis Kommunen fik nogen Indflydelse paa Ledelsen af Etablissementet. Kommunen havde jo kun Sommerbadeanstalter, som ikke særlig egnede sig til dette Formaal, saa det kunde nok kaldes i nogen Grad formaalstjenligt at faa en saadan Anstalt.

Vald. Pedersen syntes, det var noget forhastet at træffe Afgørelse om et saadant Spørgsmaal, som ingen af Medlemmerne havde haft Lejlighed til at sætte sig ind i. De Arbejder, der tidligere var udført til Fremme af Sporten, f. Eks. Stadion, animerede ikke til Efterfølgelse, for det blev Kommunen, der kom til at bære den tungeste Ende.

H. P. Christensen antog ikke, der blev sluttet nogen endelig Overenskomst, før Forslag herom var fremlagt i Byraadet, og saa skete der næppe noget derved.

P. Petersen oplyste, at der ikke var Tale om nogen Garanti, idet det var Kommunen, der skulde bygge en Anstalt til 22000 Kr. og deraf vilde Idrætsklubberne yde de 10000 Kr. Det var rigtigt, at Sagen var kommet for sent frem, men deri havde Udvalget ingen Skyld. Hvis det blev udsat, kunde man næppe naa et Resultat i indeværende Sommer, og saa maatte det paatænkte Svømmestævne lægges andetsteds hen.

Gustav Pedersen fandt det ogsaa noget hovedkulds, men kunde gaa med dertil, hvis det ikke blev en ren Sportsanstalt, men en Anstalt, som ogsaa kunde benyttes af Publikum særlig paa de Tider, da de øvrige Badeanstalter var trukket ind.

P. Petersen gjorde opmærksom paa, at Kommunen kunde faa al den Indflydelse, den ønskede, men Udvalget var endnu ikke klar over, om det var fordelagtigst selv at drive Anstalten eller træffe et Arrangement med Klubberne. Der vilde imidlertid blive forhandlet herom og ikke truffet nogen Beslutning, før Byraadet havde haft Spørgsmaalet til Afgørelse.

Vald. Pedersen syntes dog, der var Anledning til at udsætte denne Sag, da der var mange

forskellige Ting, som ikke var oplyst. Der blev næppe Tale om megen Sommerbadning i Aar, efter at Anstalten var rejst, og for "Vikingerne"s Skyld kunde det nok naas.

Formanden henstillede, at Byraadet udtaler sin Velvilje overfor Spørgsmaalet, men maa lade Sagen gaa til 2. Behandling. Udvalget kunde saa i Mellemtiden forhandle videre med Bestyrelsen for Idrætsklubberne og maaske finde en Ordning, som i store Træk kunde vise, hvorledes alt kunde foregaa. Badeanstalten burde i hvert Fald være aaben daglig, og der maatte være Adgang for alle for en rimelig Entre. Det blev maaske mest praktisk, at Sportsforeningerne drev Anstalten. Hvis den muligvis kunde bygges billigere, maatte Kommunens Andel i Byggesummen ogsaa gaa ned. Angaaende Pladsen maatte der ogsaa konfereres med Havneudvalget.

Niels Barnow mente ikke, Svømmesporten havde saa mange Tilhængere, at det egentlig var forsvarligt at bevilge en Sum paa 12000 Kr. i dette Øjemed. Selv om man havde støttet andre Sportsgrene, var det sket i den Tid, da der var rigeligt med Penge, og under de nuværende Forhold kunde man næppe forsvare at bevilge en saadan Sum.

H. P. Christensen kunde ikke gaa med til et Tilskud til private, som havde i Sinde at bygge en Svømmeanstalt, men kunde tænke sig, at Kommunen stiller Garanti i Form af en Prioritet eller lignende imod at faa Haand i Hanke med Etablissementet.

Andr. Christensen havde den Opfattelse, at det var Kommunen, der skulde bygge Svømmeanstalten, og Idrætsklubberne yde Tilskud dertil. Men i saa Fald var Badeanstalten jo Kommunens. og saa kunde man selv tage Bestemmelse om, hvorledes det hele skulde ordnes. Hvorvidt en saadan Foranstaltning saa kunde kaldes paakrævet, var der jo forskellige Meninger om; men Taleren vilde finde det ganske godt at have en saadan, og den kunde jo ogsaa i nogen Grad aflaste de øvrige Badeanstalter.

Gustav Pedersen foreslog at slutte sig til Borgmesterens Forslag om, at Byraadet udtaler sin Velvilje overfor Sagen, som saa vilde komme til Behandling i Grupperne og senere i Byraadet.

Selv om Svømning ikke betragtedes som hørende til de store Sportsgrene, maatte man huske paa, at denne Sport kunde drives af langt flere end de øvrige Sportsgrene, og man behøvede slet ikke her at være Medlem af nogen Sportsforening. Hvis Sagen kunde ordnes paa en for Kommunen tilfredsstillende Maade, burde den fremmes.

Formanden spurgte, om Udvalget kunde være tilfreds hermed.

P. Petersen kunde for saa vidt godt tiltræde dette, men maatte gøre Hr. H. P. Christensen opmærksom paa, at det var Kommunen, der skulde bygge, og ikke Klubberne, idet disse gav et Tilskud dertil. Der maatte derfor rede Penge til fra Kommunens Side, en Garanti var ikke nok. Hvis Byraadet ikke i Principet kunde tiltræde dette, var det unyttigt at forhandle videre.

H. P. Christensen havde forstaaet Konsul Petersen, som om det var private, der skulde bygge, og Kommunen give 12000 Kr. hertil. Nu var Forholdet fuldstændig omvendt, og saa kunde Taleren godt slutte sig dertil.

A. Bitsch tvivlede ikke om, at der fandtes mange svømmeinteresserede Folk udover det rent sportsmæssige, og det afgørende maatte da være, om der kunde blive Adgang for alle, der vilde drive Svømning. Taleren kunde derfor tiltræde Forslaget under denne Form, at Kommunen bygger Anstalten, og Idrætsklubberne yder et Tilskud dertil.

Formanden konstaterede, at der i Byraadet var Flertal for at stille sig velvillig overfor Sagen. Sagen gik tilbage til Udvalget til fornyet Forhandling.

Uddrag fra byrådsmødet den 29. juni 1922 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 87-1922)

Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar i Sagen angaaende Indretning af et Svømmestadion.

Følgende Forslag til en foreløbig Overenskomst forelaa:

"1) Klubberne tilskyder 10000 Kr.

2) Svømmestadiets Bygning ledes af Udvalget

for Bygninger og Inventar, suppleret med et Medlem af hver af de tre Sportsklubber, "Svømmeklubben", "A. G. F." og "1900".

3) Svømmestadiets Drift og Vedligeholdelse ledes af et Udvalg, bestaaende af 3 Byrådsmedlemmer og 3 af de nævnte Klubber valgte Medlemmer, samt en Formand, valgt af samtlige 6 Medlemmer udenfor Byraadet og Klubberne. Kan der ikke opnaas Enighed om Valget af Formanden, udpeges han af de samvirkende Idrætsklubbers

Formand. Udgiften vedrørende Svømmestadiets Vedligeholdelse, Renholdelse samt øvrige Udgifter vedrørende Driften afholdes af Klubberne.

4) Den sportslige Ledelse af Svømmestadiet overdrages alene til Klubberne.

5) Samtlige Indtægter ved Driften tilfalder Klubberne.

6) Borgere, som ikke er Medlemmer af Klubberne, har imod at løse Maanedskort å 1,50 Kr. og præstere Svømmebevis Adgang paa nærmere angivet Tidspunkt,

Badetiden antages at ville blive fra Kl. 12-1½ Middag og fra Kl. 5 Efterm. til Mørkets Frembrud. I Badetiden skal der være Kontrol til Stede.

7) Overenskomsten varer i 10 Aar."

P. Petersen forelagde Indstillingen. Udvalget havde siden sidste Møde forhandlet med Lederne af Sportsklubberne, og disse Forhandlinger var resulteret i det foreliggende Forslag, som Taleren nærmere gennemgik. Hvad Spørgsmaal om Forrentning af Beløbet angik, maatte man vist foreløbig se bort derfra. Klubberne ejede ikke de 10000 Kr., men skulde laane dem i en Bank, og saa længe de havde dette Beløb at forrente og afdrage, turde de ikke binde sig til mere. Hvorledes det kunde gaa i Fremtiden, vidste man jo ikke, men indirekte kunde Kommunen nok siges at have Gavn af et saadant Foretagende, som kunde trække en Del Folk til Byen, og naar Aarhus vilde være den førende Provinsby, kunde man ikke altid undslaa sig for at støtte saadanne Foretagender. Desuden maatte man indrømme, at Dygtiggørelse i Svømning var en god Ting, som ofte kunde bidrage til at afværge Ulykker og forhindre Tab af Menneskeliv. En Betaling af 1,50 pr. Maaned for udenfor staaende kunde næppe siges at være for høj. Der var nu tilbage at forhandle med Havneudvalget om Sagen, men der blev forhaaabentlig ikke noget i Vejen. Taleren vilde hermed anbefale Forslaget til Vedtagelse.

H. P. Christensen var klar over, at det var vanskeligt at skaffe Penge, bl. a. ogsaa til de nødvendige Understøttelser; men paa den anden Side kunde der maaske i en By som Aarhus, der havde ofret saa meget paa al anden Sport, være Trang til noget i den Retning. Taleren syntes dog ikke om Forslaget angaaende Valg af Bestyrelse, men ønskede, at det blev 6 Medlemmer, hvoraf 3 valgtes af Byraadet og 3 af Klubberne, og i Spørgsmaal, hvor der ikke kunde blive Enighed, skulde Byraadet træffe Afgørelse. Badning af Ikke-Medlemmer burde kunne ske til andre Tider end de nævnte, i hvert Fald et Par Timer om Morgen. Taleren kunde ogsaa ønske en Bestemmelse indsat om, at saafremt Anstalten

ikke holdtes i forsvarlig Stand, var Kommunen berettiget til straks at overtage den. Taleren vilde henstille at tage Hensyn til disse Anker.

P. Petersen bemærkede, at der jo skulde oprettes en Kontrakt, før Sagen gik endelig i Orden, og der kunde saa optages Bestemmelse om, at Rettigheden kan fratages Klubberne, hvis de lader Anstalten forfalde. At holde aabent for badende saa at sige hele Dagen blev en saa stor Bekostning, al det vilde slaa Sagen ihjel; men der kunde selvfølgelig forhandles om andre Tider end de nævnte. Ellers mente Taleren ikke, at de af Hr. Christensen udtalte Ønsker var uopnaaelige.

Niels Barnow vilde nødtigt beskyldes for at modarbejde Sporten, allermindst Svømmesporten, der sikkert var overmaade sund; men der var ogsaa rig Anledning til at dyrke denne Sport i Aarhus, og der ofredes i Forvejen af Kommunen meget store Summer paa Badning og Svømning. Særlig i en saa trang Tid som den nuværende var det betænkeligt at ofre denne Sum hertil, og Taleren maatte derfor erklære sig for en foreløbig Modstander af Projektet. Desuden paaførte man derved Badeanstalten "Kattegat" en slem Konkurrence, og selv om det var et privat Foretagende, skulde den nødig bringes til at lukke af den Grund. Taleren tvivlede tillige om, at Bygningen kunde holde i stormfuldt Vejr, og endelig var det ikke noget særlig ideelt Sted at lægge en saadan Anstalt lige ved en Kulgaard. Skulde Foretagendet alligevel blive gennemført, vilde Taleren henstille, at Klubbernes Tilskud blev en fast Del af Udgiften, f. Eks. Halvdelen, men ellers vilde Taleren tilraade at udsætte Sagen til bedre Tider.

Gustav Pedersen gik ud fra, at de sagkyndige havde undersøgt Forholdene, saa de havde nogen Garanti for, at Badeanstalten paa dette Sted kunde staa udover den Tid, de øvrige Badeanstalter var ude, og i saa Fald var der al Anledning til at bygge den. De øvrige Anstalter var kun aabnet 3-4 Maaneder af Aaret, og derfor kunde den ny Anstalt afhjælpe et Savn, ikke blot for de sportsinteresserede, men ogsaa for mange andre, der ønskede at bade en noget længere Tid.

H. P. Christensen antog, det vilde blive vanskeligt at faa Anstalten færdig i Sommer, og vilde derfor henstille, at man tager fat paa den Del, der var nødvendig til Opvisningen, og saa venter lidt med det øvrige. M. H. t. Stormfaren vilde denne Anstalt blive langt mere stabil end de øvrige, idet det meste skulde lægges paa Land, og Faren ved Isskrninger kunde sikkert undgaas ved at ophugge Isen rundt om. Hvad Badetiden angik, maatte den i nogen Grad sættes efter, hvor mange der ønskede at bade, og naar det blev mod Betaling,

maatte det vel nogenlunde kunde svare sig; men det Spørgsmaal kunde jo drøftes senere.

Andr. Christensen kunde slutte sig til Forslaget, men henstillede, at der i Overenskomsten blev optaget en Bestemmelse, som muliggjorde det for Kommunen at faa nogle af Pengene forrentet. Det var maaske rimeligt, at Tilskudet fra privat Side først blev forrentet og amortiseret; men hvis der kom et Overskud frem, burde dette væsentlig gaa i Kommunens Kasse. Taleren kunde ogsaa ønske mere Tid til Badning, specielt Morgentimer.

Formanden bemærkede, at Kontrakten lød paa 10 Aar, men det blev muligvis nødvendigt paa Grund af Havneudvidelsen at flytte Anstalten om 6-7 Aar. Havneingeniøren havde foreslaaet i Stedet for at bygge en fast Bro at lægge to Pontoner ud; der var saa ikke den Fare for Storm og Is, idet de kunde trækkes ind om Vinteren, og de kunde tillige flyttes uden synderlig Bekostning. Fra Havneudvalgets Side blev der næppe noget i Vejen. Taleren kunde slutte sig til de af H. P. Christensen fremsatte Betingelser, og ligeledes at et eventuelt Overskud skulde gaa i Kommunens Kasse, og hvis Udvalget kunde tiltræde dette, kunde man nok i Dag bevilge Beløbet og vedtage, at Summen gaar af Kassebeholdningen.

P. Petersen indrømmede, at der ikke var Udsigt til at faa Anstalten færdig inden Opvisningen, men denne kunde nok foregaa, hvis man blot naaede at faa de faste Maal i Orden. Havneingeniøren havde ikke overfor Taleren; udtalt noget om Pontoner, men derimod, at Bygningen skulde hæves ca. 1 m over Vandet, saa kunde Bølger og Is næppe gøre Skade. Der vilde nu blive forhandlet om Byggemaaden. Overskudet behøvede man næppe at drøfte, da der sikkert ikke blev noget, og hvis Anstalten skulde flyttes inden 10 Aar, fandt man nok en Ordning, naar der nu blev lige mange Bestyrelsesmedlemmer fra begge Sider. Paa dette Stadium kunde man ikke overse alt, men maatte nøjes med at tage det i store Træk og saa overlade Enkelthederne til Bestyrelsen.

Marius Geertsen fandt det ikke udelukket, at Opvisningerne kunde give Overskud, ,og hvis det et Aar skulde ske, burde Kommunen næppe tage det hele, men dele med Klubberne, saa de havde noget at staa imod med, hvis der senere skulde blive Underskud.

Formanden henstillede at vedtage, at Regnskabet skulde forelægges Byraadet til Godkendelse, saa var man ude over den Vanskelighed; men det var jo rimeligt nok, at noget af Overskudet henlagdes til næste Aar.

Indstillingen vedtoges, dog at saafremt Udgiften bliver under 22000 Kr., nedsættes

Kommunens Udgift efter Forholdet 12: 10. Bestyrelsens Medlemsantal sættes til 6, hvoraf de 3 vælges af Byraadet. Regnskab forelægges Byraadet til Godkendelse. - Udgiften afholdes af Kassebeholdningen.

